

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Jacques RICHIARDI
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-un de juny del dos mil divuit.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000223/2016 seguida pels presumptes delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència i contravenció penal de lesions doloses.

Acusat: I. S. M., nascut el 17 de desembre de 1984 a Andorra la Vella, fill de Pedro i d'Ana Maria, de nacionalitat andorrana, amb antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, havent estat en presó provisional per raó de la present causa des del 24 de desembre del 2012 al 16 de gener del 2013, defensat per la Lletrada Sra. Judith SILVESTRE HERNÁNDEZ.

Imputat: J. R. D. S. S., nascut el 20 de desembre de 1993 a Escaldes-Engordany, fill de Maria Àngels i de Rui Manuel, de nacionalitat espanyola, amb antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat per la Lletrada Sra. Marisa RIBEIRO GONÇALVES.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Ivan ALIS SALGUERO.

Actora civil: M. A. S. M., defensada per la Lletrada Sra. Marisa RIBEIRO GONÇALVES.

Magistrat ponent Sr. Josep Maria Pijuan Canadell.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: vers les 04:00 hores del 23 de desembre de 2013, en el moment del tancament de la discoteca Àmbit de la Vila de Erts, a les portes d'aquest local s'inicià una discussió entre l'acusat I. S. M., nascut el 16 de desembre de 1.987, de nacionalitat andorrana i amb antecedents penals no computables en la present causa, i l'imputat J. R. D. S. S., nascut el 20 de desembre de 1.993 i de nacionalitat espanyola, en el curs de la qual l'imputat J. R. D. S. S. propinà a I. S. M. un cop de puny al rostre, causant-li un edema de llavi superior i equimosi en zona pròxima de l'envà nasal, que no precisaren assistència mèdica per a la seva curació.

Moments després, vers les 05:45 hores, quan l'acusat I. S. M. es dirigia cap a Andorra la Vella en el vehicle Volkswagen Golf matrícula AND XXXXX, conduït per A. M. S., prop de la rotonda de les Banyetes de la vila de La Massana es trobaren a J. R. D. S. S. que, acompanyat de S. C. R., estava fent auto-estop.

Al moment, la conductora aturà el vehicle, i baixaren tots els seus ocupants, iniciant-se llavors una discussió entre l'acusat I. S. M. i J. R. D. S. S. en el curs de la qual I. S. M. donà un fort cop de puny a J. R. D. S. S. i, aprofitant que aquest va caure al terra, seguidament li donà varies puntades de peu al tòrax i al cap, al

menys una d'elles molt forta, que deixà a J. R. D. S. S. inconscient al terra, fugint I. S. M. del lloc juntament amb els seus acompanyants en el mateix moment que arribà al lloc un vehicle quins seus ocupants s'atansaren a socórrer a la víctima.

A conseqüència d'aquesta agressió, J. R. D. S. S. patí ferides consistents en traumatisme cranioencefàlic greu (Glasgow 3), contusions hemorràgiques frontals a nivell de la part frontal dreta intraparenquimatosa i petits focus puntiformes a nivell frontal superior i mig compatibles amb desgarrament axonal, agitació psicomotriu i hemoràgia subgaleal frontal dret, que necessitaren el seu trasllat a l'Hospital Sant Pau de Barcelona on va romandre ingressat a la Unitat de Cures Intensives durant cinc dies, i requeriren l'administració de diferents tractaments mèdics.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius:

1r. D'un delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat en l'article 113.2 del Codi Penal, del que estima responsable penalment en concepte d'autor a l'acusat I. S. M., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, per qui sol·licità la pena de dos anys de presó, part condicional qualificada a l'abonament de la responsabilitat civil en el període d'un any, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, i el pagament solidari de les despeses processals causades.

2n. D'una contravenció penal de lesions doloses de l'article 476.2, de la que estima responsable penalment en concepte d'autor a l'imputat J. R. D. S. S., amb la concurrència de la circumstància atenuant de ser menor de 21 anys, per qui sol·licità la pena d'un mes d'arrest nocturn condicional, amb el mateix

termini de suspensió de la condemna, i el pagament solidari de les despeses processals causades.

El Ministeri Fiscal no formulà reclamació en concepte de responsabilitat civil, deixant-ho al criteri del Tribunal tota vegada que tant l'acusat com l'imputat resten representats per lletrat.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal modificà les seves conclusions provisionals en el sentit de qualificar els fets, pel que fa l'acusat I. S. M., d'un delictes major de lesions de l'article 115.2 del Codi penal, per haver utilitzat mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, assenyalant que no hi havia elements per considerar constituït el delictes major d'homicidi en grau de temptativa de l'article 102 del Codi penal, no apreciant la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, sol·licitant per l'acusat I. S. M. la pena de tres anys de presó, dels quals dotze mesos fermes i la resta condicional qualificada a l'abonament de la responsabilitat civil en un període d'un any, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys.

El Ministeri Fiscal ratificà les seves conclusions provisional respecte de l'imputat J. R. D. S. S..

RESULTANT TERCER. La defensa de l'actora civil M. A. S. M., en el seu escrit de qualificació provisional, sol·licità la condemna de l'acusat I. S. M. a indemnitzar a la seva representada en la quantitat de 1.148,80 euros en concepte de despeses derivades de l'estada de la Sra. M. A. S. M. a Barcelona mentre el seu fill J. R. D. S. S. estava ingressat a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau a causa de les lesions que li foren causades per l'esmentat acusat, així com a abonar les despeses processals causades, amb inclusió dels honoraris d'avocat d'aquesta part actora civil, a determinar en període d'execució de sentència.

En l'acte del judici oral la defensa de l'actora civil ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT QUART. La defensa de l'acusat I. S. M. en el seu escrit de qualificació provisional es mostrà parcialment d'acord amb els fets exposat pel Ministeri Fiscal, amb la precisió de que el seu defensat tan sols va propinar a J. R. D. S. S. un cop de peu a l'alçada de les lumbar, entenent que els fets eren constitutius d'un delicte major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat en l'article 113.2 del Codi Penal, Penal, del que estima responsable penalment en concepte d'autor al seu defensat, l'acusat I. S. M., amb la concurrència de la circumstància excloent de la responsabilitat penal de cometre la infracció en un estat d'intoxicació plena provocat pel consum de begudes alcohòliques, de l'article 27.5 del Codi penal, o, subsidiàriament, de la circumstància eximent incompleta de l'article 28 del mateix Codi, així com la concurrència de les circumstàncies atenuants de l'article 29 d'haver contribuït la víctima en una mesura més que significativa a la realització del fet típic, d'haver obrat amb arravatament i obcecació, d'haver actuar sota la influencia de la ingesta d'alcohol de l'article 29.3 i de reparació del dany en una mesura rellevant. En el cas de condemna, sol·licita la imposició a l'acusat d'una pena d'un màxim de tres mesos de presó, part condicional, essent ferma el termini que l'acusat complí de presó provisional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys.

En concepte de responsabilitat civil, considera que hi ha una concurrència de culpes del 50 per cent entre l'acusat I. S. M. i l'imputat J. R. D. S. S., i que el seu representat hauria d'indemnitzar a J. R. D. S. S. en les quantitats de: 1.250 euros en concepte de *Pretium doloris* (50 % de 2.500 euros), i 3.493,37 euros en concepte de despeses mèdiques, que suposa el 50 % de

la suma de 6.986,75 euros que el seu defensat ja ha abonat en aital concepte, divent-se imputar la quantitat restant a sufragar la responsabilitat civil que finalment es determini.

La defensa de l'acusat s'oposa a qualsevol indemnització en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (ITT) perquè J. R. D. S. S. ni estudiava ni treballava, raó per al qual el *lucrum cessans* és inexistent, assenyalant que en tot cas no és possible quantificar dita indemnització doncs no es pot determinar el temps de curació de les lesions, tal i com es determina en l'informe forense.

En relació a la reclamació que formula la defensa de l'actora civil M. A. S. M., pel que fa a les despeses d'hotel tant sols hauria de fer-se càrrec del cost d'una habitació per nit, i no de dues habitacions com consta al document aportat per la defensa de la Sra. M. A. S. M., el que suposa una quantitat de 267,2 euros (50 % de 534,4 euros, cost d'una habitació). Accepta la quantitat reclamada en concepte de despeses d'aparcament si bé limitada a la suma de 40 euros, corresponent al 50 per cent de l'import total. I, pel que fa als honoraris d'advocat de l'actora civil, s'hauria de fer càrrec tant sols del 50 % de l'import que es fixi en període d'execució de sentència.

Finalment, reclama la condemna de J. R. D. S. S. a indemnitzar a I. S. M. en la quantitat de mil euros en concepte de *Pretium doloris*, no oposant-se a que s'efectuï una compensació de deutes entre les quantitats en concepte de responsabilitat civil a les que siguin finalment condemnats ambdós.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional i mostrà el seu desacord amb la qualificació formulada pel Ministeri Fiscal en les seves conclusions definitives de qualificar els fets de delictes major de lesions de l'article 115.2 del Codi penal, reiterant que els fets són constitutius del delictes de lesions de l'article 113.2 del mateix Codi, que concorren les circumstàncies excloent i, subsidiàriament, incompleta i atenuants exposades en el seu escrit de qualificació

provisional, que modifica parcialment pel que fa a la responsabilitat civil doncs accepta una indemnització de 6.000 euros pel concepte de *Pretium doloris*, import del que el seu defensat hauria de fer-se'n càrrec en el 50 % (3.000 euros).

RESULTANT CINQUÈ. La defensa de l'imputat J. R. D. S. S., en el seu escrit de qualificació provisional es mostrarà parcialment d'acord amb els fets exposat pel Ministeri Fiscal, si bé considerarà que el seu defensat no ha comés cap d'il·lícit penal i, en conseqüència, hauria de declarar-se la seva absolució, sense cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil. Subsidiàriament, pel cas de condemna, accepta la qualificació jurídica formulada pel Ministeri Fiscal, una contravenció penal de lesions doloses de l'article 476.2 el Codi penal, amb la concurrència de la circumstància atenuant de ser menor de 21 anys, acceptant igualment la pena sol·licitada pel Ministeri Fiscal d'un mes d'arrest nocturn condicional, amb el mateix termini de suspensió de la condemna, i el pagament solidari de les despeses processals causades.

Pel que fa a la responsabilitat civil, la defensa de l'imputat J. R. D. S. S. sol·licita la condemna de l'acusat I. S. M. a indemnitzar-lo en les següents quantitats: 8.000 euros en concepte de *Pretium doloris*, d'acord amb la valoració que consta a l'informe forense de 2,5-3/7, i amb reserva del dret a augmentar la reclamació per aquest concepte en l'acte del judici oral si el metge forense decidia finalment revisat aital valoració; 11.586,48 euros en concepte d'indemnització pel període de consolidació de les lesions (Incapacitat Total Transitòria), del 23 de desembre del 2012 al 29 de maig del 2014, import que calcula en funció de la meitat del salari mínim vigent, en no tenir J. R. D. S. S. ocupació laboral en el moment dels fets d'autes; 486,75 euros en concepte de despeses mèdiques, una volta deduïda la quantitat de 6.500 euros ja rebuda en concepte de provisió de fons; més les despeses ocasionades

en concepte d'honoraris d'advocat, a determinar en període d'execució de sentència.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen:

Primer. Un delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència, agreujat per la utilització de mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, de l'article 113.2 en relació a l'article 115.2 del Codi penal, pel que fa a les lesions de que fou víctima J. R. D. S. S., doncs hi hagué una agressió amb cops de peu al tòrax i al cap de la víctima, el que palesa un evident *animus laedendi* o intenció de lesionar que és el que caracteritza el delictes de lesions, en les diverses modalitats tipificades en els articles 113 a 116 del Codi Penal, havent-se produït el resultat típic de lesions que han precisat per a la seva curació posterior tractament mèdic, com resulta de l'informe medicoforens final obrant en autes (folis 373 a 377).

S'aprecia el tipus agreujat del núm. 2 de l'article 115 pel fet de que en l'agressió s'utilitzaren mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima.

Així, el Tribunal acull la modificació de conclusions provisionals efectuada pel Ministeri Fiscal en l'acte del judici oral, doncs el tipus agreujat de l'article 115.2 del Codi penal es fonamenta en el fet d'utilitzar mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, i amb la paraula *mitjans* el legislador no es vol referir als instruments pròpiament emprats en l'agressió, doncs a aquest supòsit s'hi refereix quan parla d'armes i objectes (el Tribunal ha apreciat invariablement el tipus agreujat en els casos d'agressions amb gots de vidre, pals u objectes contundents). Per *mitjans* hem d'entendre els medis i forma

d'agressió, doncs mitjà és *allò que serveix per arribar a un fi* (Diccionari de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans).

En el cas d'autes el fi era lesionar, doncs el Tribunal exclou, com també el Ministeri Fiscal s'ha manifestat en el seu informe del judici oral, la intenció de causar la mort que, cas de concorre, determinaria la qualificació dels fets com delicte major d'homicidi en grau de temptativa.

El fi era lesionar i el mitjà emprat fou les puntades de peu que l'agressor va propinar al tòrax i al cap de la víctima J. R. D. S. S., estant aquest ja estirat al terra, havent quedat acreditat per la prova practicada que foren més d'una puntada de peu al cap, i una d'elles molt forta fins al punt de provocar lesions que són compatibles amb la desacceleració que explica el Dr. HERRERO en l'acte del judici oral. Donar puntades de peu al cap d'una persona, que es troba estirada al terra, és un mitjà idoni per causar lesions molt greus, àdhuc la mort, a la víctima, doncs poden afectar de manera irreversible a estructures vitals molt vulnerables, com és el temple o regió temporal, part lateral del cap compresa entre el front, l'orella i al galta.

El Dr. HERRERO al judici oral informà que hi havia perill per la vida, que sense intervenció mèdica podia haver acabat molt malament, que el Nivell Glasgow 3 es pre-mortem, pèrdua de consciència molt important, i ve provocat per hemorràgies cerebrals degudes a cops, afegint que podria haver-hi hagut lesions irreversibles o mort en cas de no assistència mèdica.

Segon. Una contravenció penal de lesions doloses de l'article 476.1 del Codi Penal, per les lesions sofertes per I. S. M., que no precisaren per a la seva curació ni tan sols d'assistència mèdica.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat I. S. M. és penalment responsable en concepte d'autor del delicte major de lesions doloses i l'imputat J. R. D. S. S. és penalment responsable en

concepte d'autor de la contravenció penal de lesions doloses, ambdós per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, resultant la seva participació de la prova practicada a l'acte del judici oral.

Pel que fa a l'agressió de l'imputat J. R. D. S. S. a I. S. M., aquest en l'acte del judici oral manifestà que J. R. D. S. S. li va donar un cop fort al darrera i al nas, i que no es va fer visitar per aquest cop, i que tenia el llavi inflat i un morat al nas, agressió que també és afirmada pel testimoni d'A. M. S. al judici oral, ratificant el que declarà al Servei de Policia (foli 49), i també pel testimoni de M. C. B. L. al judici oral.

L'agressió de J. R. D. S. S. a I. S. M. té l'aval de l'informe forense elaborat, arran del reconeixement efectuat a I. S. M. a les 11:55 hores del dia 23 de desembre del 2012 al Servei de Policia, on s'hi refereix *Edema de llavi inferior sense afectació de la mucosa, i discreta equimosis de 1 cm. de diàmetre a l'envà nasal* (foli 29).

Pel que fa a l'agressió de l'acusat I. S. M. a J. R. D. S. S., I. S. M. al judici oral sols té reconegut que es donaren cops de puny i que quan J. R. D. S. S. caigué al terra li donà un cop de peu al tòrax, no recordant haver-li donat cap cop al cap. Al Servei de Policia I. S. M. declarà que sols recordava que va propinar un cop de peu a la zona lumbar, no recordant haver agredit al jove desconegut amb cops de peu al rostre (foli 27).

La testimoni A. M. S. al judici oral declarà que ella només va veure un cop de peu, només en recorda un de molt clar, i no recorda on li donava cops de peu. Declara haver vist un sol cop de peu, però al Servei de Policia declarà que *l'I. S. M. li va propinar cops de peu a l'altre noi quan aquest estava estirat al terra* (foli 49) i a la Batllia reiterà que *Després el perjudicat va caure al terra i en I. S. M. li va continuar donant puntades de peu* (foli 144). Sempre ho ha dit en plural.

La testimoni M. C. B. L. sols recorda que anaven molt beguts aquell dia i que J. R. D. S. S. caigué al terra i suposa que I. S. M. li donà cop de peu.

No contem amb la versió de la víctima doncs té manifestat al judici oral que l'únic que recorda és que era el seu aniversari, que estava a l'Àmbit i que va caure per les escales, i que no recorda res més, el que s'explica per la gravetat de les lesions que va patir, amb pèrdua de consciència inclosa.

Però sí contem amb el testimoni del company de J. R. D. S. S., S. C. R. qui al judici oral digué que ratificava la seva declaració al Servei de Policia, dient que en aquell moment es quan tenia la memòria molt forta. I al Servei de Policia S. C. R. declarà haver vist com I. S. M. va donar cops de peu al cap de J. R. D. S. S., que estava segur que un dels nois va donar uns cops de peu al Joan, en referencia al seu company J. R. D. S. S., i que en total devien ser cinc o sis cops de peu (foli 56), i a la Batllia reiterà que *trobant-se en J. R. D. S. S. encara estirat al terra, el processat va continuar donant-li dos - tres puntades de peu a la cara* (foli 118).

I contem també amb el testimoni de F. M. P. P., persona que no coneixia ni a l'acusat ni a l'imputat, qui circulava amb el seu vehicle en companyia d'un company sortint de treballar de porters d'una discoteca. Manifestà que es van aturar a la Massana perquè van veure una baralla i una persona al terra a la que li donaven cops, que li van donar 2 cops de puny i un cop de peu, i que va veure a l'acusat I. S. M. que donava una bona patada al cap de J. R. D. S. S..

Al Servei de Policia aquest testimoni declarà haver vist com *un noi donava un fort cop de peu a la cara a un altre noi que es trobava estirat al terra...., el fort cop fa que l'agredit reboti des de la calçada on es trobava estirat fins la voravia*, i com després *l'agressor s'atansa i li propina un altre cop de peu a la cara que impacta al seu front i l'aixeca en l'aire, fent que aquest torni a caure al terra, i queda inconscient*. I, demanat com descriuria els cops de

peu, afegí *Cops de peu embranzida, com si xutés una pilota i tots dirigits al cap, Cops forts, amb màxima brutalitat i ràbia* (folis 66 i 67). I a la Batllia ratificà la seva declaració al Servei de Policia.

CONSIDERANT TERCER. Concorre en l'imputat J. R. D. S. S. la circumstància atenuant de minoria d'edat penal de l'article 26 del Codi Penal, per ser menor de 21 anys en el moments dels fets.

No concorren en acusat I. S. M. circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal.

La defensa de l'acusat I. S. M. sol·licita que s'apreciïn les següents circumstàncies: 1a) la circumstància excloent de la responsabilitat penal de cometre la infracció en un estat d'intoxicació plena provocat pel consum de begudes alcohòliques, de l'article 27.5 del Codi penal; 2a) subsidiàriament, la circumstància eximent incompleta de l'article 28 del Codi penal; 3a) la circumstància atenuant de l'article 29.2 d'haver contribuït la víctima en una mesura més que significativa a la realització del fet típic; 4a) la circumstància atenuant de l'article 29.1 d'haver obrat amb arravatament i obcecació; 5a) la circumstància atenuant de l'article 29.3 d'haver actuar sota la influència de la ingesta d'alcohol; i, 6a) la circumstància atenuant de l'article 29.7 de reparació del dany en una mesura rellevant.

En relació a la circumstància excloent de la responsabilitat penal de cometre la infracció en un estat d'intoxicació plena provocat pel consum de begudes alcohòliques, prevista a l'article 27.5 del Codi penal, aquesta circumstància eximent s'integra per un element positiu, un estat d'intoxicació ple, de manera que *impedeixi al subjecte de comprendre la il·licitud del fet o d'actuar d'acord amb aquesta comprensió*, i un element negatiu, *que el subjecte no l'hagi buscat amb la intenció de cometre-la o no hagi previst o hagut de preveure la comissió*.

Ja té declarat aquest Tribunal de Corts *que l'estat embriac únicament pot tenir efectes sobre la responsabilitat criminal, bé excloent-la, bé atenuant-la, en funció de la seva intensitat, sempre i quan la ingestió alcohòlica no sigui plenament voluntària, en aplicació de la doctrina de la actio liberae in causa, que inspira la circumstància 5 de l'article 27 del Codi penal quan disposa que el subjecte no l'hagi buscat amb la intenció de cometre-la o no hagi previst o hagut de preveure la comissió. Així, l'estat d'intoxicació provocat pel consum de begudes alcohòliques, no opera com eximent completa ni incompleta quan el subjecte s'ha col·locat voluntàriament en un estat de inimputabilitat, o semi-inimputabilitat, mitjançant la ingesta voluntària de begudes alcohòliques o d'altres productes de les que té la constància li afecten a les seves capacitats intel·lectual i volitiva, podent i devent preveure que, en determinat moment, no podrà contenir els seus impulsos* (sentència de 22 de juny del 2016, causa núm. 6000129/2015, i en el mateix sentit la sentència de 28 de maig del 2014, causa núm. TC-060-4/12).

L'acusat I. S. M. al judici oral declarà que la nit d'autes va beure molt, que era el seu aniversari, i així també ho tenen declarat al judici oral alguns dels seus acompanyants, com és el cas de M. C. B. L. i S. C. G.. Però al judici oral també comparegué la metge forense Dra. Carme MORENO GARCIA, ratificant els seus informe al respecte de dit acusat que consten al foli 28 i següents i al foli 384 i següents.

I. S. M. fou detingut a les 06:05 hores del dia 23 de desembre (foli 4), a les 11:55 hores del mateix dia 23 fou explorat per la Dra. MORENO, emetent l'informe que consta al foli 28 i següents.

També consta que a I. S. M. li fou practicada la prova d'alcoholèmia, prova que es practicà a les 09:22 hores del dia 24 de de desembre, és a dir, unes 28 hores després dels fets (foli 25) i moments abans de prendre-li declaració (folis 26 i següents), i que va donar el resultat de 0,0 grams d'alcohol per litre de sang. El

resultat d'aquesta la prova d'alcoholèmia no pot ser presa en consideració perquè la prova li fou practicada unes 28 hores després dels fets.

Però contem amb l'informe de la Dra. MORENO que consta al foli 28 i següents, arran de l'exploració de l'acusat I. S. M. a les 11:55 hores del dia 23 de desembre del 2012, i en dit informe la Dra. MORENO conclou que I. S. M. en aquell moment *no es troba sota els efectes de l'alcohol, ni cap signe ni símptoma de consum recent d'altres substàncies tòxiques*.

Si l'acusat I. S. M. a les 11:55 hores del dia 23 de desembre del 2012 no presentava cap signe ni símptoma de trobar-se sota l'efecte de l'alcohol, raonablement hi ha lloc a concloure que al moment dels fets, l'agressió a J. R. D. S. S. que tingué lloc ver les vers les 05:45 hores del mateix dia 23 de desembre del 2012, I. S. M. no estaria actuant sota la influència d'una ingestió alcohòlica que li privés, ni tant sols parcialment, de la capacitat de comprendre la il·licitud dels seus actes o d'actuar d'acord amb aquesta comprensió.

Altrament cal dir que, d'acord amb la jurisprudència i essent plenament voluntària la ingesta alcohòlica, En El negat cas de que el presumpte estat embriac hagués resultat acreditat, en cap cas podria ser apreciat pel Tribunal ni com circumstància eximent de la responsabilitat penal, ni com eximent incompleta, ni tant sols com circumstància atenuant de l'article 29.3 del Codi penal, que també és al·legada per la defensa de l'acusat I. S. M..

Pel que fa a les restants circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal al·legades per la defensa de l'acusat I. S. M., tampoc hi ha lloc a la seva apreciació, ni la de l'article 29.2 del Codi penal, doncs no es pot considerar que la víctima J. R. D. S. S. hagués contribuït en mesura més que significativa a la agressió de la que fou víctima per part de l'acusat I. S. M., no podent ser pres en consideració a aital efecte el cop de puny al rostre que J. R. D. S. S. havia propinat anteriorment a I. S. M., en el moment del

tancament de la discoteca Àmbit de la Vila de Erts i a les portes d'aquest local, per haver transcorregut gairebé dues hores entre dita agressió i la agressió de que fou víctima J. R. D. S. S. per part de I. S. M..

En quan a la circumstància atenuant d'haver obrat amb arravatament i obcecació, de l'article 29.1 del Codi penal, també d'acord amb la jurisprudència aquesta circumstància exigeix que s'acreditin les causes o estímuls que l'hagin produït, de manera que si no s'ha provat l'existència de causa o estímuls capaços de provocar aquells estats d'ànim, no hi ha lloc a apreciar la circumstància atenuant (en aquest sentit les sentències del Tribunal de Corts de 16 de novembre del 2006 del Tribunal de Corts, causa TC-047-1/06, i de 28 de maig del 2014, causa núm. TC-033-1/13).

En el present cas ni s'han al·legat ni consten provades aquestes causes o estímuls, i no es pot prendre en compte a aital efecte l'anterior agressió de J. R. D. S. S. a I. S. M., pel mateix argument dels temps transcorregut entre agressió i la agressió de que fou víctima J. R. D. S. S. per part de I. S. M..

Aquest Tribunal denegà la concurrència d'aquesta circumstància atenuant en el cas d'una agressió produïda dues hores després del fet que hauria sigut la causa o estímulo del presumpte arravatament (sentència de 26 de març del 2013, causa TC-020-4/11) i, altrament, aquest circumstància atenuant no ha estat mai acceptada quan es tracta d'una baralla mútuament acceptada (sentència de 17 de juliol del 2012, causa núm. TC-076-6/11), el que també s'ha d'entendre aplicable als casos en què el presumpte arravatament provingui d'una baralla mútuament acceptada.

La circumstància de reparació del dany en una mesura rellevant, de l'article 29.7, exigeix, o bé que la reparació sigui efectiva, encara que no s'exigeix que sigui total, sinó *en una mesura rellevant d'acord amb la pròpia capacitat i la naturalesa del*

delicte comès, i en tot cas fet fins al moment de la vista oral, o bé haver-se esforçat per assolir una compensació a favor de la víctima (sentències del Tribunal de Corts de 11 de juliol del 2012, causa núm. TC-111-4/10, 29 d'octubre del 2014, causa núm. TC-080-4/12, 25 de maig del 2016, causa núm. 6000081/2015, 21 de juny del 6/2018, causa 6000064/2017).

De l'examen de la causa consta que per aute de data 16 de gener del 2013 fou acordada la llibertat provisional d'I. S. M., condicionada a una fiança de tres mil euros, fiança que fou dipositada el mateix dia (foli 141).

Per aute de data 6 de maig del 2013 s'atorgà al perjudicat J. R. D. S. S. una provisió de fons de 6.986,75 euros a càrrec del processat I. S. M., comminant-lo a que diposités dita quantitat en el termini de quinze dies naturals amb l'avertiment de procedir a l'execució forçosa contra els seus béns i drets (foli 245).

A banda de la quantitat de 3.000 euros dipositada en concepte de fiança per obtenir la llibertat provisional, l'acusat I. S. M. ha dipositat les següents quantitats: 24 de setembre del 2013, 500 euros (foli 307); 30 de desembre del 2013, 1.000 euros (foli 342); 28 de gener del 2014, 350 euros (foli 352); 13 de febrer del 2014, 150 euros (foli 353); 12 de març del 2014, 150 euros (foli 363); 11 d'abril del 2014, 150 euros (foli 368); 12 de maig del 2014, 150 euros (foli 370); 13 de juny del 2014, 150 euros (foli 381); 9 de juliol del 2014, 150 euros (foli 382); 8 d'agost del 2014, 150 euros (foli 383); 11 de setembre del 2014, 150 euros (foli 390); 13 d'octubre del 2014, 150 euros (foli 397); 12 de novembre del 2014, 150 euros (foli 400); 17 de novembre del 2014, 150 euros (foli 401); i 11 de desembre del 2014 150 euros (foli 402).

El total és, doncs, de 6.650 euros, quantitat que no arriba ni a cobrir l'import de la provisió de fons atorgada a la víctima per l'aute de data 6 de maig del 2013.

Tant la quantitat de 3.000 euros com les restants quantitats no han estat dipositades per l'acusat I. S. M. de manera espontània i amb voluntat de reparar el dany causat a la víctima, sinó que la primera fou per obtenir la llibertat provisional i les restants per donar compliment, de manera palesament insuficient, a l'aute de 6 de maig del 2013, és a dir, obligat per dita aute que el comminava amb l'execució forçosa contra els seus béns i drets en el cas de que no diposés la quantitat exigida en el termini de quinze dies naturals (foli 245). Per aquest motiu no es pot apreciar la circumstància atenuant de reparació a la víctima, seguint la jurisprudència d'aquest Tribunal que ho denegà en un cas en què les quantitats abonades ho foren sempre prèvia ordre del batlle instructor o del propi tribunal, en concepte de provisió de fons (sentència de 26 de març del 2013, causa TC-041-6/10).

En atenció a la no concurrència en l'acusat I. S. M. de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, el Tribunal fa ús de la facultat que li atorga l'article 58.3 del Codi Penal i, en atenció a l'antiguitat dels fets, a la actual situació familiar de l'acusat i a l'actitud de penediment que I. S. M. ha mostrat, anteriorment amb dues cartes des de la presó adreçades a la família de J. R. D. S. S. i a aquest mateix, on els demana perdó (folis 104 i 105), i també en l'acte del judici oral, imposa a dit acusat la pena de tres anys de presó, tota ella amb caràcter condicional i qualificada a abonar la responsabilitat civil en un termini de tres anys i sis mesos, amb abonaments mensuals no inferiors a 350 euros, fixant el termini de suspensió de la condemna en quatre anys.

Per la contravenció penal s'imposa a l'imputat J. R. D. S. S. la pena de quinze dies d'arrest nocturn condicional, amb igual termini de suspensió de la condemna.

CONSIDERANT QUART. De conformitat amb allò que disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, declarem a

l'acusat I. S. M. responsable civil i, en dit concepte, el condemnem a indemnitzar a J. R. D. S. S. i a M. A. S. M. en les quantitats que es diran.

La defensa de I. S. M. al·lega una concurrència de culpes del cinquanta per cent entre el seu defensat i l'imputat J. R. D. S. S., però el Tribunal entén que no hi ha lloc a apreciar-la, pels mateixos arguments pels quals s'ha denegat l'apreciació de la circumstància atenuant d'haver contribuït la víctima en una mesura més que significativa a la realització del fet típic de l'article 29.2 del Codi penal doncs, no apreciand-se aquesta contribució de la víctima, no hi ha base legal per apreciar una concurrència de culpes amb els efectes de reduir els imports de les indemnitzacions que l'acusat haurà d'abonar a J. R. D. S. S..

Les quantitats que I. S. M. haurà d'abonar a J. R. D. S. S. són: 1r) pel que fa al *Pretium doloris*, atès l'informe forense final emès pel Dr. Carles HERRERO VERNET (foli 373 i següents), i tenint en compte la rectificació feta al judici oral en relació a la seva valoració, assenyalant que per un error de transcripció es consignà una valoració de 2,5-3/7 quan, en realitat, la valoració correcta és de 5-5,5/7, el Tribunal fixa la indemnització pel concepte de *Pretium doloris* en l'import de vint-mil (20.000) euros, d'acord amb la jurisprudència d'aquest Tribunal; 2n) en concepte de despeses mèdiques la suma acreditada de 6.986,75 euros; i, 3r) en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (ITT) la quantitat que es fixi en execució de sentència, a quantificar segons la documentació mèdica que pugui aportar el perjudicat i prenent en compte la meitat del salari mínim vigent durant el període d'incapacitat atès que la víctima no treballava doncs, en relació al temps de consolidació de les lesions, a l'informe forense es refereix que *resulta impossible determinar quin ha estat el període de temps necessari, per aconseguir la curació o estabilització de l'hematoma intraparenquimatós frontal.....i que A la visita medicolegal de data 29/5/1, la lesió es troba estabilitzada* (foli 376).

Del total import de la indemnització es deduirà la quantitat de 6.500 euros ja rebuda pel perjudicat en concepte de provisió de fons.

L'acusat I. S. M. haurà d'indemnitzar a M. A. S. M. en les quantitats de 534,40 euros i 80 euros en concepte de despeses que li generà l'estada a Barcelona mentre el seu fill J. R. D. S. S. estava ingressat a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau a causa de les greus lesions que li foren causades per l'acusat, corresponent la primera quantitat a les despeses d'hotel, doncs consten quatre dies d'hotel, 23, 24, 25 i 26 de desembre del 2012, i dues habitacions dobles d'ús individual en cada estada (folis 182 i 183), per la qual cosa la quantitat reclamada de 1.068,80 euros ha de ser reduïda a la meitat, doncs no es justifica l'ocupació d'una segona habitació d'hotel. La segona quantitat es correspon a altres despeses justificades.

De conformitat amb allò que disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, declarem a l'imputat J. R. D. S. S. responsable civil i, en dit concepte, el condemnem a indemnitzar a I. S. M. en la quantitat de sis-cents (600) euros en concepte de *Pretium doloris*, avaluat en l'informe forense final en molt lleuger 0,5/7 (foli 388).

Les quantitats indicades s'incrementaran amb els interessos legals fins al seu total pagament, i s'abonaran prèvia compensació de deutes entre l'acusat I. S. M. i l'imputat J. R. D. S. S. a efectuar en període d'execució de sentència.

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposen a l'acusat I. S. M. i a l'imputat J. R. D. S. S. el pagament de les despeses processals causades.

V I S T : les dispositions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

D E C I D I M :

CONDEMNAR a l'acusat I. S. M. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delicte major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència, agreujat per la utilització de mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena de TRES ANYS DE DE PRESÓ CONDICIONAL QUALIFICADA a abonar la responsabilitat civil en un termini de tres anys i sis mesos, fent abonaments mensuals no inferiors a tres-cents cinquanta (350) euros, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys.

CONDEMNAR a l'acusat I. S. M. al pagament de les despeses processals causades, amb inclusió dels honoraris d'advocat de l'actora civil M. A. S. M. i de l'imputat J. R. D. S. S. en quan a la reclamació civil, a determinar en període d'execució de sentència, i a que indemnitzi:

- a J. R. D. S. S. en la quantitat de 26.986,75 euros més en la quantitat que es fixi en execució de sentència en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (ITT), segons la documentació mèdica que pugui aportar el perjudicat i prenent en compte la meitat del salari mínim vigent durant el període d'incapacitat, deduïda del total import de la indemnització la quantitat de 6.500 euros ja rebuda pel perjudicat en concepte de provisió de fons;

- a M. A. S. M. en la quantitat de 614,0 euros.

CONDEMNAR a l'imputat J. R. D. S. S. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'una contravenció penal de lesions doloses, amb la concurrència de la circumstància atenuant de minoria d'edat penal, a la pena de QUINZE DIES D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb igual termini de suspensió de la condemna, al pagament de les despeses processals causades i a indemnitzar a I. S. M. en la quantitat de sis-cents (600) euros.

Les quantitats indicades s'incrementaran amb els interessos legals fins al seu total pagament, i s'abonaran prèvia compensació de deutes entre l'acusat I. S. M. i l'imputat J. R. D. S. S. a efectuar en període d'execució de sentència.

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.